

Мы назначихмы (въ § 47) за по голѣмѣ лесни-
нѣ буквы-тѣ П, вмѣсто подлежащее или малкій тер-
минъ, М, вмѣсто средны терминъ, и С, вмѣсто ска-
зуемое. И тѣмъ, ако употребимъ тыя буквы и соста-
вимъ отъ тѣхъ едно умозаключеніе, ще получимъ :

М—С Който е добродѣтеленъ, благополученъ е ;

П—М Господинъ Петръ е добродѣтеленъ ;

П—С слѣд : Господинъ Петръ е благополученъ.

Ако поискамы же да представимъ и четыре-тѣ
фигуры на силлогизмъ-тѣ ще получимъ :

1) *М—С* | Който е добродѣтеленъ, благополученъ е ;

П—М | Господинъ Петръ е добродѣтеленъ,

П—С | слѣдоват : Господинъ Петръ е благополученъ.

2) *С—М* | Благополученъ е който е добродѣтеленъ ;

П—М | Господинъ Петръ е добродѣтеленъ,

П—С | слѣдоват : Господинъ Петръ е благополученъ.

3) *М—С* | Който е добродѣтеленъ благополученъ е ;

М—П | Добродѣтеленъ е Господинъ Петръ,

П—С | слѣд : Господинъ Петръ е благополученъ.

4) *С—М* | Благополученъ е който добродѣтеленъ ;

М—П | Добродѣтеленъ е Господинъ Петръ,

П—С | слѣдоват : Господинъ Петръ е благополученъ.

2) Колкото же за возможны-тѣ формы на умо-
заключеніе-то, спорядъ различіе-то на сужденія-та
му, забѣляваме само че, както сужденія-та биватъ
формално общы-утвѣрдителни, общи-отрицателни,
чястни-утвѣрдителни, и чястни-отрицателни (за които
мы хортувахмы въ §. 34) ; то и ще получимъ различни
умозаключенія спорядъ различни-тѣ тыя сужденія ; но
които пакъ ще се основаватъ на общо или чястно
утвѣрдително-то, или пакъ на общо или чястно
отрицателно-то имъ свойство. За да не составимъ
Логикѣ-тѣ си тѣмнѣ, мы не рачихмы да изложимъ